

Publicerad 2011-04-18 20:59 av PPQ

skrevs för någon vecka sen, jag hade precis börjat min vandring genom åttiotalsmusik på youtube

Aum

Älskling det är nästan överkligt men jag känner dig så jag tvivlar inte på det jag vet
Så lugnet fanns där i kärleken som var och en bär när regnet piskade och vindarna slet
Och jag har inte så svårt att tro att det är möjligt, i det kan jag finna ro
Och allt är kärlek, gud är valet och valet är gud, det väljer jag att tro

Känslan som är du är som tystnaden då klangen tonat ut
Då man äntligen når insikt till slut
Det är svårt att inte tro på livet då
När det enda som hörs är andetag från oss två

Du är så vacker att det inte går att beskriva med ord, jag har alltid hoppats på dig
Och nu så andas du, jag hör din hud viska och jag vet att du är hos mig
Och kanske du andas lite extra för mig, det är okej om det är så
För älskling jag andas lite extra för dig då och då

Min längtan till dig är tystnaden då klangen tonat ut
Du är en annan tid som jag går till mötes bakom nästa knut
Och vi lever, så mycket liv, så mycket liv som man kan önska
Och då vet jag att du är juli, en vuxen skönhet med junis grönska

Så himmelsk du är när du är människa, du är några av mina drömmar när du är kvinna
Ärligt, jag tror vi båda vet, och jag tror inte att någon av oss fruktar att det ska försvinna
Så ligger vi här och lever varandras ögon, älskar varandras hud
För vi har alltid burit kärlek inom oss men nu har vi nått insikt i tystnadens ljud

Mötet med dig är himlen då vi möts i tystnaden då klangen tonat ut
Som en själs laser som klyver sekunder och sätter samman evigheter till en hel minut
Men älskling du använder ord som jag tänker, kärlek, men det är mer än så
För det är liv, kärlek och liv som möts, det är det som är vi två

Det känns som dom där sommardrömmarna för trettio år sen, pop som fångade mig
Redan då visste jag att det var du som jag ville ha för varje ord dom sjöng om målade upp dig
Jag ville dansa men jag visste kunde inga steg, i kväll kan jag känna stegen, får jag lov?
För universum är ett palats och just nu i natt drottning håller vi hov

Vi ger oss själva till varandra då medvetandet fin i tystnaden efter att klangen tonat ut
En himmel som är för att vi väljer den, en himmel vi ser i varandra, det är vår himmel så njut
Och älskling du är en kvinna som himmel och liv, att älska dig är att älska liv

Man kan alltid göra val, men när vi upplever aum är det svårt att tänka sig andra alternativ

Jag vet inte var vi är men jag vet att vi fortfarande har liv kvar

Och jag tänker inte fråga, än mindre avkräva dig några svar

Men jag skulle kunna tänka mig att leva det som finns kvar av allt det oändligt, med dig

~~Jag frågar inte, jag kräver inga svar, jag bara talar om vart du har mig~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren PPQ med Poeter.se id #268 innehar upphovsrätten